

Norsk Radiograf forbunds Fylkeskretser og kretsledere:

(Der hvor kretsleders navn står i parentes, er adressen egen kretsadresse)

AKERSHUS: Hans Flaata,
Søstervn. 18 - 123, 1474 NORDBYHAGEN

AUST-AGDER: Marianne Mortensen,
Klinkeleveien 18C, 4815 SALTRØD

BUSKERUD: Oddbjørg Strømseng,
Gotskalk Johnsons vei 1, 3014 DRAMMEN

FINNMARK: Ranvei Sneve,
Petrus Eliassensvei 59, 910 BJØRNEVATN

HEDMARK: Turid Sollie Børrud,
Østre Solør vei 14, 2211 Kongsvinger

HORDALAND: Britt Bolstad,
Nordre Nejevengen 65, 5108 HORDVIK

MØRE OG ROMSDAL: John Kalland,
Bøgarsveien 22, 6100 VOLDA

NORD-TRØNDELAG: Tone Ramberg,
Grennebakken, 7630 ÅSEN

NORDLAND: Jeanette Andersen,
Håkon Kløkstad. 10B, 8013 BODØ

OPPLAND: Tove J. Overskott,
Høstmælingsvn. 15
2611 LILLEHAMMER

OSLO: Kari Breivik,
Sinsenvn. 64 A - 8
0586 OSLO

ROGALAND: Janne Berge Klakegg,
Postboks 110, 4097 SOLA

SOGN OG FJORDANE:
Anne June Iversen,
6843 SKEI I JØLSTER

SØR-TRØNDELAG: Anette Korneliussen,
Elveg. 15B, 7012 TRONDHEIM

TELEMARK: Jan Arvid Ingulstad,
Rypevn. 4F, 3727 SKIEN

TROMS: Bjørnar Overgaard,
Geitberghalsen 5, 9400 HARSTAD

Vest-Agder: Stian Bjarøy Stubbrud,
Andreas Kjærsv. 60,
4615 KRISTIANSAND,
Stian.Stubbrud@vas.no

VESTFOLD:

ØSTFOLD: Orhan Sahitovic,
Henrik Jamissensvei 10A,
1619 FREDRIKSTAD

Gregorius:

Folk driver med mye rart på fritida! Ta en kompis a´ meg, for eksempel. Her om da´n fortalte´n at´n hadde b´ynt med linedancing. – Også *han*, da, som ikke ser forskjell på jenka og vals engang!!!

Jeg mener, noen har´e, andre ikke. Kompis har´e helt klart *ikke*. Den kroppen der er mer bygd for last enn for fart, og kvikke små piruetter og kjappe dansetrinn har definitivt aldri vært hans greie...

Også linedance, da, a´ alle ting, han som aldri har tøsja ei køntriplat! Nei, den fikk´n dra lenger på landet med. Sjølsagt trudde jeg han bløffa.

Frimerkesamling kunne jeg uten videre ha svelga. Kompis trygt plassert i en solid stol med briller på nesa og pinsett og lupe i lanken, – *det* kunne jeg levende se for meg. Jeg kan *ikke* se´n for meg på et dansegølv i cowboyhatt og boots.

Jeg vi´kke si han blei direkte fornærma, men han likte dårlig at jeg ikke beit på den.

– *Så kom og se sjøl, da*, var oppfordringa. Og det gjorde jeg!

I et halvmørkt danselokale innafor en anonymt utseende pub i sentrum a´ by´n stilte jeg høyst uanmeldt opp. Nå sku´ bløffen avsløres! Jeg sneik meg inn i tussmørket og landa diskre i en krok.

Det var massevis a´ folk på gølv, og oppå en scene ajerte en liten svartkledd sprett, veiva med arma og kommanderte disipla: ”*Hiiltou – hiiltou – shuffle fram – rock bak – step til venstre – klapp...*”, eller no´ i den dur´n. Dette så helt ubegripelig ut.

Og hva skua jeg midt i horden på gølvet??? – Der dreiv kompis å skreva fram og telbake etter guru´ns kommandorop. Rektignok uten hatt og boots, men dog... Og rett ved sida´an dreiv dama hans og svetta.

– Akkurat, ja, tenkte jeg, der har vi det, Det er hu som har fått´n med på denna synkroningskapen!

– Yess?, kauka guru´n. – Yess!!, svarte disipla. – *Okay, da tar vi´n med musikk*, sa den svartkledd.

– Dette kommer´n aldri tel å fikse, tenkte jeg. Gehør og rytmesans har´n aldri hatt.

Men han gøyv på, relativt lett på tå med tomle eplekjekt planta i beltet. Jeg var målløs! Ikke fordi det var spesielt

bra, men fordi han *var* der, ivrig deltagende på et dansegølv, og tilsynelatende frivillig!

Vel, akkurat det siste var jeg nå ikke så sikker på. Her lå det opplagt sleip kvinnelist bak. Men over en øl etter seansen blei *det* bestemt avvist fra begge hold. – *Tvert i mot*, sa madammen, *jeg hadde slutta forlengst hvis´n ikke hadde dratt meg med uke etter uke!*

– *Men hvorfor akkurat linedance? Du har´a aldri digga køntri!*, mente jeg.

– *Trim!*, sa kompis, *dessuten er´e jævla sosialt og gøy!* At kompis beskriver dans som gøy, er alarmerende. Trimfaktoren kan jeg derimot forstå. Etter et dusin feilslåtte slankekurer i yngre dager hadde jojo-effekten satt sitt preg på´n. Jeg husker med gru den tida da´n trua meg med på joggeturer i skauen, vel vitende om at´n før eller seinere kunne trenge en lettbeint følgesvenn tel å ile a´gårde for å tilkalle medisinsk assistanse.

Da er´e avgjort tryggere for´n i sentrum, bare et steinkast fra nærmeste ambulanse! – Han må helt klart ha et ubevisst ønske om å dø med støvla på...

Hilsen Gregorius,
bekymra venn